

Manfred Zielke

(Stolp, 1936. június 7. – 2016. március 22.)

**Erdőmérnök, a Hannoveri Agrárkamara erdőigazgatója, erdészeti szaktanácsadó,
az Országos Erdészeti Egyesület tiszteletbeli tagja**

Manfred Zielke Mecklenburg tartományban nőtt fel. Érettségi után Greifswaldból Drezdába költözött szüleiével. Ezt követték erdészeti tanulmányai az erdészettudományi szakon Tharandtban 1956–1961 között.

A neubrandenburgi állami erdőgazdaságnál üzemi asszisztensként eltöltött rövid idő után – közvetlenül a Fal felépítése előtt – Nyugat-Németországba települt át.

A hannover-mündeni erdészeti egyetemi karon még néhány kiegészítő vizsgát kellett letennie, és utána 1965-ig egy gyakornokképzést elvégeznie Észak-Vesztfáliában. 1968–1972-ig a wuppertali városi erdészetet vezette. 1972-ben a hannoveri agrárkamara a northheimi erdészet vezetésével bízta meg. 1995-től a hannoveri szolgálati helyen dolgozott vezető erdőigazgatóként.

Manfred Zielke szaktanácsadóként ügyelt rá, hogy együttműködése a magánerdő-tulajdonosokkal ne csupán szolgálati keretekre szorítkozzon. Rendkívül sok érdekes külföldi erdészeti tanulmányutat is szervezett számukra.

Több évtizedes kapcsolatot ápolt az Országos Erdészeti Egyesülettel. Az alsó-szászországi magánerdő-tulajdonosok szaktanácsadójaként több tanulmányutat vezetett hazánkban, és meghívásai révén mintegy száz egyesületi tag szerezhette németországi tapasztalatokat az alsó-szászországi erdőgazdálkodásról, valamint a magánerdő-gazdálkodással kapcsolatos tanácsadás és társulatok szervezése terén. Sokat tett azért, hogy hazájában minél szélesebb körben megismerjék a magyar erdőgazdálkodást és annak eredményeit. Több alkalommal segítette a magyar nyugdíjas erdészeket és egyetemi hallgatókat is.

Fenti érdemei elismeréseként az Országos Erdészeti Egyesület 1996-ban tiszteletbeli tagjává választotta Manfred Zielkét.

Dr. Sziklai Oszkár

(Répáshuta, 1924. – Sopron, 1998. szept. 18.)

**Erdőmérnök, a vancouveri egyetem emeritus professzora, az ottani Erdészettudományi Intézet vezetője,
a Soproni Egyetem díszdoktora, a Soproni Divízió legendás tagja, az Országos Erdészeti Egyesület
tiszteletbeli tagja**

Répáshután született többgenerációs erdészcsaládban. Sopronban szerzett erdőmérnöki oklevelet 1946-ban. Pályafutását a legendás Roth Gyula professzor mellett kezdte. 1947-től két évet a szanyi erdőgazdálkodáson és ugyanennyi időt az ERTI Budakeszi Kísérleti Telepén dolgozott. 1951-től nevezték ki az egyetem Erdőtelepítési Tanszékére adjunktusnak. 1956-ban a tragikus soproni egyetemi exodus részeseként távozott Ausztriába, illetve Kanadába, a Brit-Columbiai Egyetemre, az ott megalakult önálló Soproni Karra. Nevéhez fűződik az ott megszervezett erdészeti genetikai oktatás. Emellett erdőtelepítést és maggazdálkodást is tanított. 1959-ben a magyar kar megszűnt. Sziklai Oszkárt a vancouveri egyetem saját állományába vette át. Egyetemi tanárként 1971-től 1990-ben bekövetkezett nyugdíjba vonulásáig meghatározó egyénisége maradt nemcsak a karnak, hanem az egyetemi közéletnek is. 1982–85 között az Erdészettudományi Intézet vezetői teendőit is ellátta.

Évtizedekig foglalkozott duglászfenyő és csavarttűjű fenyő törzsfák szelektálásával. Széles körű érdeklődése, remek kapcsolatteremtő egyénisége a világ minden sarkában megnyitotta előtte a kapukat. Svédországban, Egyiptomban és Kínában nemzetközi nemesítési programokban

tevékenykedett. Minden lehetőséget megragadott, hogy szakmai, rokoni, baráti kapcsolatait a hazaiakkal fenntartsa. Már 1961-ben létrehozott Bánó Istvánnal egy duglászfenyő származási kísérletet Szombathely-Kámonban, melyet később további telepítések követtek a Bükkben (Mályinka), a Nyírségben. Még életében a soproni egyetemre hagyta könyveit, kéziratait. A genetikából legjobban teljesítő erdőmérnök-hallgatók számára pénzjutalmat ajánlott fel. Otthona számos utazó magyarnak biztos réve volt.

Gazdag életpályája ott ért hirtelen véget, ahol kezdetét vette: a soproni alma mater falai között. Végző nyughelyét azonban választott hazájában, a Csendes-óceán partján találta meg.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1996-ban választotta tiszteletbeli tagjává gazdag életútja és a kanadai-magyar erdészkapcsolatok kiépítése terén szerzett elévülhetetlen érdemei elismeréseként.

Kiemelkedő kutatói munkásságát mintegy harminc Amerikában megjelent tanulmányban foglalta össze. Többségük a duglászfenyő genetikájával és nemesítésével foglalkozik. A magyar olvasó számára Tompa Károllyal közösen írt Erdészeti növény-nemesítés c. könyvével alkotott maradandót.

Sírhelye: Dr. Sziklai Oszkár végső nyughelye Vancouverben (Kanada) található.